

ΑΤΟΜΙΚΑ ΔΙΣΚΑΡΙΑ ΤΩΝ ΟΛΙΚΩΝ ΟΔΟΝΤΟΣΤΟΙΧΙΩΝ

4.1.Ορισμός – σκοπός ατομικού δισκαρίου

Τα **δισκάρια** είναι οδοντιατρικά εργαλεία τα οποία χρησιμοποιεί ο οδοντίατρος, για να παίρνει τα αποτυπώματα από το στόμα.

Στο εμπόριο κυκλοφορούν δισκάρια από μέταλλο (μεταλλικά) ή από πλαστικό υλικό (πλαστικά), για ολικά νωδούς και για μερικά νωδούς ανθρώπους, σε διάφορα μεγέθη. Με τα δισκάρια αυτά ο οδοντίατρος συνήθως παίρνει από το στόμα το αρχικό αποτύπωμα.

Στο αρχικό εκμαγείο ο οδοντοτεχνίτης κατασκευάζει το ατομικό δισκάριο. Το **ατομικό δισκάριο** είναι εργαστηριακή κατασκευή για ένα συγκεκριμένο ασθενή και χρησιμεύει στον οδοντίατρο για το τελικό αποτύπωμα.

Το συνηθισμένο υλικό κατασκευής είναι η αυτοπολυμεριζόμενη ακρυλική ρητίνη, ενώ σήμερα άρχισε με επιτυχία να χρησιμοποιείται και η φωτοπολυμεριζόμενη ρητίνη.

Τα δισκάρια από ακρυλική ρητίνη έχουν πάχος 2-2,5 mm, ώστε να είναι

Εικόνα 4.1: Μεταλλικά δισκάρια του εμπορίου

* Στα παλαιότερα χρόνια αναφέρονται κατασκευές μεταλλικών ατομικών δισκαρίων στα εργαστήρια ή ατομικών δισκαρίων κατασκευασμένων από θερμοπολυμεριζόμενη ακρυλική ρητίνη.

άκαμπτα και να μη σπάνε εύκολα. Διαθέτουν λαβή χρήστη, η οποία βοηθά τον οδοντίατρο κατά την αφαίρεσή τους από το στόμα του ασθενούς.

Τα όρια των δισκαρίων πρέπει να είναι ισοπαχή, πάχους 2mm, και η επιφάνειά τους να είναι λεία διαμορφωμένη, με λεπτόκοκκο γυαλόχαρτο. Σε περίπτωση διάτρητου ατομικού δισκαρίου οι τρύπες γίνονται με στρογγυλή φρέζα Νο 8 και σε απόσταση 5-6 mm μεταξύ τους.

Τα ατομικά δισκάρια, ανάλογα με το αν εφάπτονται ή όχι πάνω στα τελικά εκμαγεία, τα χωρίζουμε σε δύο μεγάλες κατηγορίες:

- *Ατομικά δισκάρια επαφής:* Το χαρακτηριστικό αυτών των δισκαρίων είναι ότι μοιάζουν με τις βασικές πλάκες των ολικών οδοντοστοιχιών, αφού σε όλη τους την έκταση εφάπτονται στο εκμαγείο. Διαφέρουν από αυτές στα τελικά όρια, που είναι κοντύτερα, και στο ότι έχουν λαβή και τρύπες.
- *Ατομικά δισκάρια χώρου:* Το χαρακτηριστικό αυτών των δισκαρίων, που τα κάνει να διαφέρουν από τα ατομικά δισκάρια επαφής, είναι ότι ανάμεσα σε αυτά και το εκμαγείο υπάρχει κενός χώρος 5-10mm, τον οποίο θα καταλάβει το αποτυπωτικό υλικό κατά την τελική αποτύπωση. Αυτό επιτυγχάνεται με τη δημιουργία των σημείων αναχαίτισεως (stoppers).

4.2. Σχεδίαση των ορίων του ατομικού δισκαρίου

Για να κατασκευάσουμε ένα ατομικό δισκάριο, πρέπει πρώτα απαραίτητα να σημειώσουμε με μολύβι τα όριά του πάνω στο αρχικό εκμαγείο. Τα όρια των ατομικών δισκαρίων της άνω και κάτω γνάθου διαφέρουν από εκείνα των βασικών πλακών των ολικών οδοντοστοιχιών, γιατί σε όλο το μήκος των πτερυγίων τους είναι 2-3mm κοντύτερα και μόνο στα πίσω όρια ταυτίζονται με αυτές.

Ο σκοπός, που τα ατομικά δισκάρια κατασκευάζονται με αυτόν τον τρόπο, είναι να υπάρξει χώρος πάνω στον οποίο θα τοποθετηθεί το κατάλληλο αποτυπωτικό υλικό, με τη βοήθεια του οποίου ο οδοντίατρος θα μπορέσει, κάνοντας τμηματική θέρμανση, να αποτυπώσει καλύτερα το βάθος και το πλάτος των φατνιοχειλικών και φατνιοπαρειακών αυλακών.

Α. ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΔΙΣΚΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΑΝΩ ΓΝΑΘΟΥ

Για να σχεδιάσουμε τα όρια του ατομικού δισκαρίου της άνω γνάθου, σχεδιάζουμε πρώτα τα όρια της βασικής πλάκας της ολικής οδοντοστοιχίας της άνω γνάθου ακολουθώντας τα παρακάτω στάδια:

- Ξεκινάμε τη σχεδίαση από το χαλινό του άνω χείλους. Τον ελευθερώνουμε δίνοντάς του σχήμα ανάποδου V, για να μπορεί να κινείται ελεύθερα.
- Κρατώντας το μολύβι κάθετα προς την αριστερή φατνιοχειλική αύλακα, σχεδιάζουμε την αντίστοιχη περιοχή περνώντας από το βαθύτερο σημείο της.
- Ελευθερώνουμε στην περιοχή των αριστερών προγομφίων τον ή τους αντίστοιχους άνω παρειακούς χαλινούς δίνοντας πάλι το κατάλληλο V σχήμα.
- Περνάμε από το βαθύτερο σημείο της αριστερής φατνιοπαρειακής αύλακας και φτάνουμε στην αριστερή αγκιστρογναθική εντομή, αφού συμπεριλάβουμε όλη την περιοχή του αριστερού γναθιαίου κυρτώματος.
- Σχεδιάζουμε το πίσω όριο της βασικής πλάκας της οδοντοστοιχίας της άνω γνάθου, ενώνοντας την αριστερή με τη δεξιά αγκιστρογναθική εντομή, αφού περάσουμε 2mm πίσω από τα μικρά υπερώια βοθρία.
- Τελειώνουμε τη σχεδίαση ενώνοντας τη δεξιά αγκιστρογναθική εντομή με το χαλινό του άνω χείλους, δουλεύοντας όπως στο αριστερό ημιμόριο.
- Σχεδιάζουμε τα όρια του ατομικού δισκαρίου της άνω γνάθου, διατηρώντας ίδιο το πίσω όριο από την αριστερή μέχρι τη δεξιά αγκιστρογναθική εντομή και στην υπόλοιπη έκταση φέρνοντας μια δεύτερη γραμμή παράλληλη προς την πρώτη που έχουμε σχεδιάσει η οποία ανταποκρίνεται στα όρια της βασικής πλάκας και βρίσκεται σε ύψος 2-3 mm πιο πάνω από αυτή.

Εικόνα 4.2: Όρια βασικής πλάκας και ατομικού δισκαρίου άνω γνάθου.

Β. ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΤΟΥ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΔΙΣΚΑΡΙΟΥ ΤΗΣ ΚΑΤΩ ΓΝΑΘΟΥ

Για να σχεδιάσουμε τα όρια του ατομικού δισκαρίου της κάτω γνάθου, σχεδιάζουμε πάλι πρώτα τα όρια της βασικής πλάκας της ολικής οδοντοστοιχίας της κάτω γνάθου ακολουθώντας τα παρακάτω στάδια:

Εικόνα 4.3: Όρια βασικής πλάκας και ατομικού δισκαρίου κάτω γνάθου.

- Ξεκινάμε τη σχεδίαση από το χαλινό του κάτω χείλους. Τον ελευθερώνουμε δίνοντάς του σχήμα ανάποδου V, για να μπορεί να κινείται ελεύθερα.
- Κρατώντας το μολύβι κάθετα προς την αριστερή φατνιοχειλική αύλακα, σχεδιάζουμε την αντίστοιχη περιοχή περνώντας από το βαθύτερο σημείο της.
- Ελευθερώνουμε στην περιοχή των αριστερών προγομφίων τον ή τους αντίστοιχους κάτω παρειακούς χαλινούς δίνοντας πάλι το κατάλληλο V σχήμα.
- Περνάμε από το βαθύτερο σημείο της αριστερής φατνιοπαρειακής αύλακας και φτάνουμε στο σημείο όπου αυτή ενώνεται με τη φατνιογλωσσική αύλακα, αφού συμπεριλάβουμε όλη την περιοχή του αριστερού οπισθογόμφιου επάρματος.
- Σχεδιάζουμε όλη τη φατνιογλωσσική αύλακα από το αριστερό οπισθογόμφιο έπαρμα μέχρι το δεξιό, φροντίζοντας να ελευθερώσουμε κατάλληλα το γλωσσικό χαλινό που βρίσκεται προς τα εμπρός στο ύψος της μέσης γραμμής.
- Τελειώνουμε τη σχεδίαση ενώνοντας το σημείο, στο οποίο η φατνιογλωσσική αύλακα ενώνεται με τη δεξιά φατνιοπαρειακή αύλακα, με το χαλινό του κάτω χείλους, δουλεύοντας όπως στο αριστερό ημιμόριο.
- Σχεδιάζουμε τα όρια του ατομικού δισκαρίου της κάτω γνάθου, φέρνοντας μια δεύτερη γραμμή παράλληλη προς την πρώτη που έχουμε σχεδιάσει σε ύψος 2-3 mm πιο πάνω από αυτή, εκτός από την περιοχή που είναι πίσω από το οπισθογόμφιο τρίγωνο.

4.3. Τεχνική κατασκευής του ατομικού δισκαρίου χώρου και επαφής

Για να κατασκευάσουμε ένα ατομικό δισκάριο χώρου ή επαφής, ακολουθούμε βασικά την ίδια διαδικασία, με τη διαφορά ότι στο δισκάριο χώρου τοποθετούμε αρχικά ένα φύλλο κεριού στο εκμαγείο. Με αυτόν τον τρόπο δημιουργούμε κενό μεταξύ του δισκαρίου και του εκμαγείου, μέσα στο οποίο θα τοποθετήσει ο οδοντίατρος το αποτυπωτικό υλικό.

Α. ΣΤΑΔΙΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΔΙΣΚΑΡΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΑΠΟ ΑΥΤΟΠΟΛΥΜΕΡΙΖΟΜΕΝΗ ΑΚΡΥΛΙΚΗ ΡΗΤΙΝΗ

1. Ζεσταίνουμε φύλλο κεριού εργαστηρίου με τη βοήθεια λυχνίας με χαμηλή φλόγα και το τοποθετούμε πάνω στο εκμαγείο της άνω ή της κάτω γνάθου, ανάλογα με το ποιο ατομικό δισκάριο θέλουμε να κατασκευάσουμε. Στόχος μας είναι η εφαρμογή του κεριού σε όλη την επιφάνεια του εκμαγείου και η διατήρηση του ίδιου πάχους κεριού σε όλα τα σημεία.
2. Κόβουμε τα περισσεύματα του κεριού περιφερειακά έχοντας ως οδηγό μας τα όρια του ατομικού δισκαρίου που έχουμε χαράξει πάνω στο εκμαγείο με μολύβι. Φροντίζουμε να κολλάμε το κερί στο εκμαγείο ακριβώς στη γραμμή κοπής με τη βοήθεια συγκολλητικού κεριού.
3. Δημιουργούμε στο κερί τα σημεία αναχαίτισεως (stoppers). Τα σημεία αυτά αποτρέπουν την είσοδο του δισκαρίου σε μεγαλύτερο βάθος από

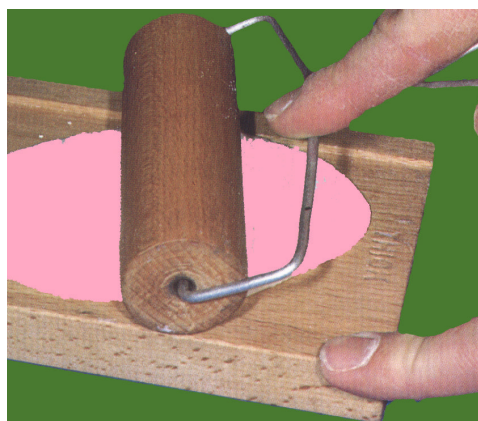

Εικόνα 4.4: Σημεία αναχαίτισεως (stoppers) άνω και κάτω γνάθου

αυτό που θέλουμε κατά τη λήψη του αποτυπώματος, έχουν σχήμα κύκλου ή παραλληλογράμμου και τα φτιάχνουμε με το μαχαιράκι κεριού δημι-

ουργώνοντας πάνω στο κερί αντίστοιχα κενά. Στην άνω γνάθο έχουν σχήμα κύκλου διαμέτρου 6mm και είναι τρία. Για ευκολία κατά την παρασκευή τους χρησιμοποιούμε χάλκινο δακτύλιο Νο 5. Το ένα δημιουργείται πάνω στην τομική θηλή και τα άλλα δύο αντίστοιχα με τα υπερώια τρήματα, τα οποία βρίσκονται κοντά στο ακρορρίζιο της υπερώιας ρίζας του πρώτου γομφίου. Στην κάτω γνάθο έχουν σχήμα παραλληλογράμμου διαστάσεων 2 X 10cm, με τη μεγάλη βάση τοποθετημένη κάθετα στις φατνιακές ακρολοφίες. Τα δύο από αυτά δημιουργούνται στην περιοχή των κυνοδόντων και τα άλλα δύο στην περιοχή των πρώτων γομφίων, αριστερά και δεξιά.

4. Επαλείφουμε το εκμαγείο με στρώμα διαχωριστικού, για να μπορέσουμε να αφαιρέσουμε εύκολα την ακρυλική ρητίνη από αυτό μετά από τον πολυμερισμό της.
5. Τοποθετούμε σε γυάλινο δοχείο τις ακριβείς αναλογίες που συνιστά ο κατασκευαστής ως προς το βάρος ή ως προς τον όγκο μονομερούς και πολυμερούς της αυτοπολυμεριζόμενης ακρυλικής ρητίνης, βάζοντας πρώτα το μονομερές και στη συνέχεια το πολυμερές. Για ένα δισκάριο της άνω γνάθου η ποσότητα είναι περίπου 9cm³ μονομερούς και 18gr πολυμερούς (αναλογία ως προς το βάρος 1/2 μονομερούς προς πολυμερές). Αναμειγνύουμε με ανοξείδωτη σπάθη τα δύο συστατικά και μετά σκεπάζουμε το γυάλινο δοχείο, για να μην εξατμίζεται το μονομερές. Όταν η ακρυλική ρητίνη αποκτήσει σύσταση ζύμης και δεν κολλά στα χέρια (3^ο στάδιο πολυμερισμού της αυτοπολυμεριζόμενης ακρυλικής ρητίνης), την αφαιρούμε από το γυάλινο δοχείο και την πλάθουμε για λίγο, φροντίζοντας να έχουμε καθαρά χέρια.

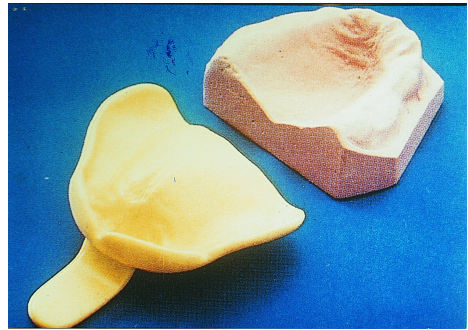

Εικόνα 4.5: Ειδική μήτρα διαμόρφωσης κατάλληλου πάχους

6. Τοποθετούμε τη ρητίνη μέσα σε

ειδική μήτρα της άνω ή της κάτω γνάθου, όπου παίρνει το αντίστοιχο σχήμα (τραπεζοειδές για την άνω γνάθο και πεταλοειδές για την κάτω) και το κατάλληλο πάχος (κυμαίνεται μεταξύ 2-3mm).

7. Βάζουμε τη ρητίνη στο εκμαγείο πάνω από το φύλλο κεριού, αφού πρώτα έχουμε γεμίσει τις περιοχές αναχαίτισης με μικρές ποσότητες υλικού. Με ένα μαχαίράκι αφαιρούμε τα περισσεύματα της ρητίνης κάτω από τα όρια του ατομικού δισκαρίου που έχουμε χαράξει πάνω στο εκμαγείο.
8. Συγχρόνως φτιάχνουμε και τοποθετούμε τη λαβή του δισκαρίου. Στην άνω γνάθο θα πρέπει να έχει χειλική απόκλιση 70° , ύψος 15mm, πλάτος 10mm και πάχος 2mm. Στην κάτω γνάθο η λαβή είναι κάθετη στο δισκάριο και έχει τις ίδιες διαστάσεις με την επάνω.
9. Συγκρατούμε την ακρυλική ρητίνη πάνω στο εκμαγείο, μέχρι να πολυμεριστεί τελείως, προσέχοντας να μην ασκούμε υπερβολική πίεση πάνω της, γιατί υπάρχει κίνδυνος να αλλοιώσουμε τις διαστάσεις του πάχους του ατομικού

Εικόνα 4.6: Ατομικό δισκάριο της άνω γνάθου

Εικόνα 4.7: Ατομικό δισκάριο της κάτω γνάθου

δισκαρίου. Προσέχουμε να κρατάμε το εκμαγείο με το αριστερό χέρι έτσι, ώστε ο αντίχειρας να πιέζει το δισκάριο πάνω στην φατνιοπαρειακή αύλακα από τη μια πλευρά και ο δείκτης του ίδιου χεριού τη φατνιοπαρειακή αύλακα από την άλλη. Ταυτόχρονα με τον αντίχειρα του δεξιού χεριού πιέζουμε τη ρητίνη σε όλη την επιφάνεια της υπερώας ή της φατνιογλωσσικής αύλακας, ενώ τα υπόλοιπα δάχτυλα συγκρατούν το εκμαγείο. Κατά τη διάρκεια του πολυμερισμού, επειδή η αντίδραση του μονομερούς με το πολυμερές της ρητίνης είναι εξώθερμη, αναπτύσσεται θερμοκρασία με κίνδυνο στρέβλωσης του δισκαρίου, η οποία στη συνέχεια βαθμιαία ελαττώνεται, καθώς ο πολυμερισμός

ολοκληρώνεται.

10. Αφού κρυώσει τελείως η ακρυλική ρητίνη, απόδειξη ότι ολοκληρώθηκε ο πολυμερισμός της, αφαιρούμε το ατομικό δισκάριο από το εκμαγείο με το μαχαιράκι κεριού.
11. Συνήθως στο εσωτερικό του ατομικού δισκαρίου έχει παραμείνει το φύλλο κεριού. Χρησιμοποιώντας το ως οδηγό και με τη χρήση κατάλληλου τροχόλιθου αφαιρούμε τα περισσεύματα της ακρυλικής ρητίνης και στη συνέχεια ομαλοποιούμε και λειαίνουμε τα όριά του.
12. Κατά τη διαμόρφωση του ατομικού δισκαρίου προσέχουμε το πάχος του να είναι 2mm σε όλη την έκταση εκτός από:
 - την πρόσθια περιοχή του γλωσσικού πτερυγίου του κάτω δισκαρίου, που πρέπει να είναι 3mm σε έκταση 1,5cm και από τις δύο μεριές της μέσης γραμμής.
 - την περιοχή των πίσω ορίων του άνω και κάτω δισκαρίου, που βαθμιαία πρέπει να λεπταίνει και να έχει πάχος 1mm.
 - την περιοχή των χαλινών και σε έκταση 1,5cm πριν και μετά από αυτούς, που βαθμιαία πρέπει να λεπταίνει και να έχει πάχος 1mm.

B. ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΔΙΣΚΑΡΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΑΠΟ ΦΩΤΟΠΟΛΥΜΕΡΙΖΟΜΕΝΗ ΑΚΡΥΛΙΚΗ ΡΗΤΙΝΗ

Για την κατασκευή ατομικού δισκαρίου χώρου με φωτοπολυμεριζόμενη ακρυλική ρητίνη δουλεύουμε με τον ίδιο τρόπο, όπως και στην κατασκευή με αυτοπολυμεριζόμενη ακρυλική ρητίνη, με τη διαφορά ότι πάνω στο εκμαγείο, αντί για την αυτοπολυμεριζόμενη ακρυλική ρητίνη, τοποθετούμε την ειδική πλάκα ρητίνης του εμπορίου. Στη συνέχεια με τη βοήθεια ενός μαχαιριού διαμορφώνουμε το ατομικό δισκάριο με τη λαβή του και φωτοπολυμερίζουμε τη ρητίνη με το ειδικό μηχάνημα φωτοπολυμερισμού. Με τη μέθοδο αυτή κατασκευάζουμε πολύ πιο γρήγορα και πιο εύκολα το ατομικό δισκάριο, αφού στο τέλος δε χρειάζεται να χρησιμοποιήσουμε τροχόλιθο, για να διαμορφώσουμε και να λειαίνουμε τα όριά του.

Τα **δισκάρια** είναι οδοντιατρικά εργαλεία τα οποία χρησιμοποιεί ο οδοντίατρος, για να παίρνει τα αποτυπώματα από το στόμα. Διακρίνονται σε ατομικά και του εμπορίου. Με τα ατομικά δισκάρια, που κατασκευάζονται συνήθως από αυτοπολυμεριζόμενη ακρυλική ρητίνη ή από φωτοπολυμεριζόμενη ρητίνη, ο οδοντίατρος παίρνει το τελικό αποτύπωμα.

Το **ατομικό δισκάριο** είναι εργαστηριακή κατασκευή για ένα συγκεκριμένο ασθενή και χρησιμεύει στον οδοντίατρο για το τελικό αποτύπωμα.

Για να κατασκευάσουμε ένα ατομικό δισκάριο, πρέπει πρώτα απαραίτητα να σημειώσουμε με μολύβι τα όριά του πάνω στο τελικό εκμαγείο. Τα όρια του ατομικού δισκαρίου είναι κοντύτερα από εκείνα της βασικής πλάκας, για να μπορεί ο οδοντίατρος να κάνει την τμηματική θέρμανση που αποτυπώνει απόλυτα το εύρος και το βάθος των αυλακών.

Η διαφορά στην κατασκευή ενός ατομικού δισκαρίου χώρου και ενός επαφής είναι ότι στο δισκάριο χώρου πρέπει πρώτα να τοποθετήσουμε πάνω στο εκμαγείο ένα φύλλο κεριού, τη θέση του οποίου θα πάρει το αποτυπωτικό υλικό που θα χρησιμοποιήσει ο οδοντίατρος κατά την αποτύπωση. Πάνω στο κεριό δημιουργούμε τα σημεία αναχαίτισεως (stoppers). Τα σημεία αυτά αποτρέπουν την είσοδο του δισκαρίου σε μεγαλύτερο βάθος από αυτό που θέλει ο οδοντίατρος κατά τη λήψη του αποτυπώματος.

Πριν την τοποθέτηση της αυτοπολυμεριζόμενης ακρυλικής ρητίνης, γίνεται επάλειψη του εκμαγείου με διαχωριστικό.

Όλα τα στάδια, από τη στιγμή που η ακρυλική ρητίνη έχει αναμειχθεί και είναι έτοιμη, για να τοποθετηθεί πάνω στο εκμαγείο, μέχρι την κατασκευή της λαβής του ατομικού δισκαρίου, πρέπει να έχουν ολοκληρωθεί πριν τον πολυμερισμό της.

Στην τελική διαμόρφωση των ατομικών δισκαρίων θα πρέπει να προσέξουμε το πάχος των ορίων στους χαλινούς, την πρόσθια περιοχή του γλωσσικού πτερυγίου του κάτω δισκαρίου και τα πίσω όρια του άνω και κάτω ατομικού δισκαρίου.

Η κατασκευή του ατομικού δισκαρίου από φωτοπολυμεριζόμενη ρητίνη πλεονεκτεί, γιατί γίνεται γρηγορότερα, χωρίς να χρειάζεται στο τέλος διαμόρφωση των τελικών του ορίων με τροχόλιθο, απαιτείται όμως ειδικό μηχάνημα φωτοπολυμερισμού.

Ε
Ρ
Ω
Τ
Η
Σ
Ε
Ι
Σ

1. Ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ ενός δισκαρίου του εμπορίου και ενός ατομικού δισκαρίου;
2. Πώς κατασκευάζονται τα διάτρητα δισκάρια και ποιος ο ρόλος των οπών που έχουν;
3. Γιατί τα ατομικά δισκάρια κατασκευάζονται κοντύτερα από τις βασικές πλάκες των ολικών οδοντοστοιχιών;
4. Γιατί στα ατομικά δισκάρια χώρου δημιουργούμε πάντα περιοχές αναχαίτισης (stoppers);
5. Ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ ατομικού δισκαρίου χώρου και ατομικού δισκαρίου επαφής;
6. Ποιες είναι οι διαφορές μεταξύ ατομικού δισκαρίου χώρου άνω και κάτω γνάθου;
7. Πώς καθορίζονται τα πίσω όρια του ατομικού δισκαρίου της άνω γνάθου;
8. Πώς παρασκευάζουμε το φύραμα αυτοπολυμεριζόμενης ακρυλικής ρητίνης;
9. Γιατί τοποθετούμε διαχωριστικό πάνω στο εκμαγείο πριν την τοποθέτηση της ακρυλικής ρητίνης;
10. Τι πάχος πρέπει να έχουν τα όρια ενός ατομικού δισκαρίου της άνω και της κάτω γνάθου;
11. Γιατί πλεονεκτούν τα ατομικά δισκάρια που κατασκευάζονται από φωτοπολυμεριζόμενη ακρυλική ρητίνη σε σχέση με εκείνα που κατασκευάζονται από αυτοπολυμεριζόμενη ακρυλική ρητίνη;
12. Πώς κατασκευάζεται η λαβή ενός ατομικού δισκαρίου της κάτω γνάθου;
13. Τι πετυχαίνουμε με το να τοποθετήσουμε το φύραμα της αυτοπολυμεριζόμενης ακρυλικής ρητίνης μέσα σε ειδική μήτρα πριν την τοποθέτησή της πάνω στο εκμαγείο;
14. Γιατί δεν πρέπει να πιέζουμε υπερβολικά την ακρυλική ρητίνη με τα δάκτυλά μας πάνω στο εκμαγείο κατά τη διάρκεια που αυτή πολυμερίζεται;

ΑΣΚΗΣΗ 1η :

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΤΟΜΙΚΟΥ ΔΙΣΚΑΡΙΟΥ ΧΩΡΟΥ ΑΝΩ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΓΝΑΘΟΥ ΑΠΟ ΑΥΤΟΠΟΛΥΜΕΡΙΖΟΜΕΝΗ ΑΚΡΥΛΙΚΗ ΡΗΤΙΝΗ

Η κατασκευή των ατομικών δισκαρίων θα γίνει σε αρχικά αποτυπώματα της άνω και κάτω γνάθου.

Υλικά, εργαλεία και μηχανήματα που θα χρειαστούν για την εκτέλεση της άσκησης:

Υλικά	Εργαλεία	Μηχανήματα
1. Κόκκινο κερί	1. Δοσομετρητής	1. Χειρολαβή
2. Συγκολλητικό κερί	2. Μαχαιράκι κεριού	2. Μοτέρ τροχίσματος
3. Διαχωριστικό υγρό ή βαζελίνη	3. Λυχνία οιοπνεύματος	
4. Πινέλο	4. Μονομερές	
5. Μεταλλική σπάθη ανοξείδωτη	5. Πολυμερές ακρυλικής ρητίνης	
6. Μαύρο μολύβι	6. Γυαλόχαρτο	
	7. Κουκουνάρες διαφόρων μεγεθών	
	8. Μαντρέν	
	9. Μικρό γυάλινο δοχείο	
	10. Παχύμετρο	
	11. Πλαστική μήτρα άνω και κάτω γνάθου με κύλινδρο	

Εκτέλεση της άσκησης

- Καθορισμός των ορίων του ατομικού δισκαρίου με το μαύρο μολύβι.
- Θέρμανση του κόκκινου κεριού με χαμηλή φλόγα της λυχνίας οιοπνεύματος.
- Τοποθέτηση του κόκκινου κεριού πάνω στο εκμαγείο.

- Διαμόρφωση των ορίων του κόκκινου κεριού και επικόλλησή του στο εκμαγείο με συγκολλητικό κερί.
- Διαμόρφωση των περιοχών αναχαίτισης πάνω στο κόκκινο κερί με το μαχαιράκι κεριού.
- Τοποθέτηση διαχωριστικού ή βαζελίνης σε όλη την επιφάνεια του εκμαγείου εκτός από τις περιοχές που καλύπτονται με κόκκινο κερί.
- Παρασκευή του φυράματος της αυτοπολυμεριζόμενης ακρυλικής ρητίνης με τη βοήθεια του δοσομετρητή, του μικρού γυάλινου βάζου και της ανοξείδωτης μεταλλικής σπάθης.
- Διαμόρφωση του σχήματος και του πάχους της ακρυλικής ρητίνης με τη βοήθεια της αντίστοιχης μήτρας και του κυλίνδρου.
- Τοποθέτηση της ακρυλικής ρητίνης πάνω στο εκμαγείο.
- Διαμόρφωση των τελικών ορίων και της λαβής του ατομικού δισκαρίου.
- Πολυμερισμός της ακρυλικής ρητίνης.
- Αφαίρεση της ακρυλικής ρητίνης από το εκμαγείο με μαχαιράκι κεριού.
- Απομάκρυνση των περισσευμάτων της ακρυλικής ρητίνης με τους τροχόλιθους, τη χειρολαβή και το μοτέρ.
- Διαμόρφωση των ορίων του ατομικού δισκαρίου με τη βοήθεια του παχύμετρου.
- Λείανση του ατομικού δισκαρίου με μαντρέν και γυαλόχαρτο.